

עפ"ג 29107/06/15 - פאדי דרוויש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 29107-06-15 פאדי דרוויש (במעצר) נ' מדינת ישראל

פאדי דרוויש (במעצר)

המערער

ע"י ב"כ עו"ד ש' אבו עאמר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק-דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט מרדכי כדורי) מיום 27.5.2015 בת"פ 51051-02-15.

2. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ונגזרו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך חודשיים וחצי החל מיום מעצרו, 17.2.2015; הפעלה במצטבר של מאסר על תנאי של 5 חודשים מתיק 18499-02-12; ומאסר על תנאי למשך 6 חודשים.

3. המערער אינו טוען כנגד עונש המאסר שנגזר בתיק הנוכחי, ולדבריו "נכון עשה בית משפט קמא עת גזר על המערער 2.5 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה הנ"ל..." (סעיף 4 להודעת הערעור).

הערעור נסב על הפעלת המאסר על תנאי כולו במצטבר.

4. לטענת ב"כ המערער, היה על בית המשפט לקבוע כי העונשים ירוצו בחופף, כך שתקופת המאסר הכוללת תעמוד על 5 חודשים. לדבריו, המערער הודה בשלב מוקדם של ההליכים, נטל אחריות על מעשיו וכבר במשטרה הודה ושיתף פעולה עם חוקריו. לדברי ב"כ המערער, לא נפגעו הערכים המוגנים פגיעה של ממש ולא התווספו להחזקת הסכין רכיבים מחמירים נוספים כלשהם לחובת המערער.

נטען כי התוצאה הסופית, של 7.5 חודשי מאסר בפועל, מביאה למסקנה כי בית-משפט קמא התעלם מכל מה שהוזכר לזכותו של המערער.

5. ב"כ המשיבה טענה כי על פי סעיף 58 לחוק, הכלל הוא הצטברות העונשים. לדבריה כל השיקולים לקולא שמפרט ב"כ המערער אינם רלוונטים לשאלת הצטברות או חפיפת העונשים, והם נלקחו בחשבון בגזירת העונש בתיק הנוכחי.

לפיכך ביקשה לדחות את הערעור.

6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בגזר דינו של בית-משפט קמא, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

7. הלכה פסוקה היא כי אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם טענה הערכאה הדיונית טעות של ממש או שהעונש שנגזר על ידה חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות (ראו למשל ע"פ 1880/14 עמ"ש נ' מדינת ישראל (19.11.14); ע"פ 448/14 מדינת ישראל נ' אזולאי (24.11.14); וע"פ 4235/14 ראדא חאטיב (3.2.15)).

8. בענייננו, שקל בית משפט קמא את כל הנסיבות הרלוונטיות, ובהן, מחד גיסא, חומרת העבירה והמסוכנות הגלומה בה, עברו הפלילי של המערער והעובדה שהמערער ביצע את העבירה בשעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי; ומאידך גיסא, הודאתו המיידית של המערער בעבירה ונטילת אחריות על ידו. שיקולים אלה באו לידי ביטוי בעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוכחית, למשך חודשיים וחצי.

9. אופן הפעלת המאסר על תנאי אינו קשור בשיקולים אלה.

סעיף 58 לחוק קובע כדלהלן:

[

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

כלל הוא, כי מאסר מותנה שנגזר על נאשם יופעל במצטבר לעונש החדש. בית המשפט רשאי לחרוג מכלל זה, במקרים חריגים המצדיקים זאת, תוך שהוא מנמק את הטעם לחריגה מהכלל (ראו ע"פ 1323/08, מדינת ישראל נ' פלוני (29.10.08)).

וראה גם ע"פ 2529/14, מדינת ישראל נ' דורון ראד טלאב (31.3.2015):

"תכליתו של עונש מאסר על תנאי היא להרתיע הרתעה אישית את המורשע, ולעודדו לסור מן הדרך הרעה בה פסע. על המורשע בתיק פלוני לזכור כל העת כי עונת המאסר על תנאי רובצת מעליו, וכי אם יעבור פעם נוספת עבירה דומה, לפי אופיו של התנאי הקונקרטי - תהיינה לכך השלכות... טול מעונש המאסר על תנאי את האפקט ההרתעתי שבו - ונטלת את עוקצו. אכן, בית המשפט רשאי לקבוע כי עונש המאסר על תנאי ירוצה בחופף, במלואו או בחלקו, אך ככלל על תקופות המאסר להיות מרוצות במצטבר, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת..."

הפעלת המאסר על תנאי במצטבר תואמת את הוראות החוק והפסיקה, ואין בה טעות המצדיקה התערבות של בית משפט שלערעור.

10. אכן, עונש של שבעה וחצי חודשי מאסר בפועל, בעבירה של החזקת סכין שלא נלוו לה עבירות נוספות, נראה חמור. אולם יש לזכור כי בגין החזקת הסכין נידון המערער למאסר של חודשיים וחצי. חמישה חודשי המאסר נוספים, הם חלק מגזר הדין בהרשעה הקודמת, שם נדון המערער, בגין שורה של עבירות, למאסר בפועל למשך 25 חודשים וכן למאסר על תנאי. באותו תיק ניתן בידי המערער המפתח להפעלתו או אי הפעלתו של מאסר זה. משבחר המערער לשוב ולעבור עבירה בתוך תקופת התנאי, הפעיל את התנאי במו ידיו.

11. אשר על כן הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים (על-פי הסכמתם).

ניתן היום, כ' בתמוז התשע"ה, 7 ביולי 2015, בהיעדר הצדדים.

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, שופט